

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Sølvskillingen

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 200. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893297803840/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

den rige Bager skal have den, han kan bedst taale det, men en Uret er det alligvel, jeg gjør!»

»Nu skal jeg endogsaa belemre Konens Samvittighed!» suk-
kede det i *Skillingen*. »Er jeg da virkelig paa mine ældre Dage
bleven saa forandret?»

»Og Konen gik til den rige Bager, men han kjendte altfor
godt til de gangbare Skillinger, jeg fik ikke Lov at ligge, hvor
jeg laae, jeg blev smidt i Ansigtet paa Konen; hun fik intet
Brød for mig, og jeg følte mig saa inderlig bedrøvet ved at
være myntet saaledes til Andres Fortrød, jeg som i unge Dage
havde været saa freidig og saa sikker; saa bevidst om mit Værd
og mit ægte Præg. Jeg blev saa melankolsk, som en stakkels
Skilling kan blive det, naar Ingen vil have den. Men Konen
tog mig hjem igjen, betragtede mig ret inderligt, mildt og ven-
ligt. »Nei, jeg vil Ingen narre med Dig!» sagde hun. »Jeg vil
slaae et Hul i Dig, saa at Enhver kan see, at Du er en falsk
Ting, - og dog, - det falder mig nu saa ind, - Du er maaskee
en Lykkeskilling, ja det vil jeg troe! den Tanke kommer over
mig. Jeg slaaer et Hul i Skillingen, trækker en Lidse gjennem
Hullet og giver saa Nabokonens lille Barn Skillingen om Halsen
som Lykkeskilling!»

Og hun slog et Hul i mig; det er aldrig behageligt at blive
slaaet Hul i, men naar Hensigten er god, kan man taale Meget!
en Lidse fik jeg igjennem mig, blev et Slags Medaille at bære;
jeg blev hængt det lille Barn om Halsen, og Barnet smilede til
mig, kyssede mig, og jeg hvilede en heel Nat paa Barnets varme,
uskyldige Bryst.

I Morgenstunden tog Moderen mig imellem sine Fingre, saae
paa mig og havde sine egne Tanker derved, det fornem jeg
snart. Hun fik en Sax frem og klippede Lidsen over.»

»Lykkeskilling!» sagde hun. »Ja det skal vi nu see!» og
hun lagde mig i Suurt, saa at jeg blev grøn; derpaa kittede
hun Hullet til, gnød mig lidt, og gik saa i Mørkningen til
Lottericollecteuren for at faae en Lotteriseddel, der skulde
bringe Lykke.

Hvor var jeg ilde tilmode! det klemte i mig, som om jeg
skulde knække over; jeg vidste, jeg vilde blive kaldt falsk og
smidt hen og det lige foran den Mængde Skillinger og Mynter,

8] lige i k, i t, lige i 0. 17 saa] saadan k, saa t, saadan 0. 19 gjennem akt,
igjennem 0. 22 Og] »Og A. 23 Hul] akt, et Hul 0. 24 igjennem] gjennem
akt 0. - st] en akt 0. - at] til at ak, at t, til at 0. 28 imellem] mellem k 0. 33
Hullet til, a, Hullet til og k, Hullet til, t 0 A, Hullet, C, Hullet til, D. - saa] a, da
i forb. m. retelse k, saa t, da 0.